Accelerats a la segona volta

El Girona, amb Machín, millora les prestacions a partir de l'equador de la competició: ara porta 19 punts en 10 partits i el curs passat en va assolir 44 en un segon tram de lliga espectacular



Kiko Olivas i Alcalá dediquen la victòria de Saragossa a la grada, al final del partit de diumenge a La Romareda.

GIRONA | JORDI ROURA

Qui va dir que les segones parts mai han sigut bones? Potser això es pot aplicar a Ocho apellidos catalanes, però per descomptat, mai fins ara a un Girona entrenat per Pablo Machín. Des de l'arribada del tècnic sorià a Montilivi, els blanc-i-vermells sempre han millorat les prestacions en les segones voltes, firmant unes rectes finals de lliga espectaculars. Tant com els números que ja comencen a acumular ara els gironins, el segon millor equip des de l'equador de la lliga (19 punts en les 10 jornades de segona volta que s'han disputat) únicament superat pel líder, el Leganés (20). Una acceleració que ha permès oblidar-se de les misèries de la zona baixa per, gràcies al cop d'efecte de La Romareda, presentar candidatura definitiva a la promoció i, qui sap, si encara s'està a temps d'atrapar l'ascens directe. Per somiar, que no quedi.

Machín ho ha tornat a fer. Si el seu equip només havia sigut capaç d'acumular 25 punts en els primers 21 partits de lliga, en només 10 de la segona ja en porta 19 i, per tant, el mes probable és que en ben poques jornades superi aquells guarismes. Segurament el Girona no podrà repetir els 44 que va assolir en la segona volta de la temporada passada, que li van permetre tancar la lliga amb 82, una xifra a pesar de la qual es va escapar l'ascens a Primera, però amb la progressió que duu, per què no es pot pensar en acumular-ne els necessaris per tornar a il·lusionar l'afició?. Si l'equip acabés fent entre 36 i 40 punts aquesta segona volta, acabaria la lliga superant la seixantena i amb la igualtat màxima que hi ha aquesta temporada a la part alta, no seria estrany que fossin suficients per acabar lluitant per pujar en la promoció.

Però l'acceleració que ara han agafat els gironins no ve d'aquesta temporada ni de l'anterior. Machín, que va aterrar a Montilivi fa dos anys, va obrar un primer miracle salvant aquell equip que en la jornada 30 era a vuit punts de la permanència la campanya 2013/14. I ho va fer capgirant el ritme de punts que duia aquell equip en una recta final de temporada espectacular: 21 punts en els últims 11 partits per acabar mantenint la categoria amb 51 gràcies a la victòria contra el Deportivo (3-1) en la darrera jornada. Amb el tècnic de Sòria el Girona va perdre contra el Múrcia i l'Sporting, però després de tombar l'Alcorcón a l'estadi, va iniciar una progressió meteòrica que el va propulsar a la classificació.

Aquesta temporada els resultats i les prestacions que havia ofert l'equip en la primera part del campionat no convidaven gaire a l'optimisme. Fa tres mesos, en l'última jornada de 2015, un gol de Kiko Olivas a Mallorca en l'afegit havia evitat passar el Nadal en descens (1-1).

Des de l'inici de 2016 que els blanc-i-vermells es poden considerar entre els equips de moda de la lliga. Un tapat, però, gràcies a l'extrema igualtat que hi ha a la zona mitja alta i que té nou equips, entre el cinquè, Osasuna i el tretzè, Valladolid, separats per només tres punts, entre ells, els gironins. Rivals en la lluita com el Còrdova han sumat 11 punts ?menys que el Girona en la segona volta. A la ciutat andalusa ja hi ha qui qüestiona Oltra. Ben al contrari del què passa a Montilivi amb Machín, l'home de les segones voltes.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/29/accelerats-segona-volta/774846.html?utm_source=rss